

dog viſt ogſaa var andre lignende Mænd paa Beſiſtten. Naar jeg ſiger, at jeg venter Konſekventſer, ſaa ligger deri, at jeg i det Hele taget ſer paa Befolkningen der anderledes end de ærede Medlemmer, der ſige, at dette er et eneſtaaende Exempel. Jeg tror ikke, at det er et eneſtaaende, men kun at det er et meget værdigt Exempel. Jeg ſkal imidlertid underſøge Sagen nærmere. — Jeg ſkal endnu gjøre opmærksom paa, at det jo dog ikke er ſaaledes, at Staten har ſtillet de Folk, der ere anſatte ved Redningsvæſenet og tage ſig af Redningsforſøgene, ſaaledes, at de ere helt Privatfolk, der ikke have nogen Afgang til at blive penſionerede. Jeg ſkal minde om Loven af 26de Marts 1852 § 6, ſom ſiger, at den, der miſter ſin Arbejdsforhøj i Redningsvæſenets Tjeneste, bliver at underſtøtte af Statskaſſen i Overenſtømmelse med Grundſætningerne i Invalidforſørgelsesloven af 29de April 1851. Vi have alſaa en Penſionslov for Redningsvæſenets Folk. Hvad Baafjønneleſe angaar, ſaa er vedkommende Fiſker Steenſen, foruden at han har faaet Baafjønneleſe af ſine Medborgere, ogſaa af Hs. Maj. Kongen, ſom det fremgaar af Statshaandbogen, under 12te September 1866 benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderſtegn.

Berg: Jeg forſtaar ikke, hvorfor den ærede Miniſter er vred over det, jeg ſagde, for jeg udlagde jo Ordet „rolig“ i den bedſte Mening, og jeg hører jo med Glæde bag-efter, at det er ogſaa Miniſterens Mening. Mig glæder det, at ogſaa den ærede Miniſter ſætter denne djærve, tappre Befolkning høit, og jeg er ſlet ikke jaloux paa den ærede Miniſter, hvis han ſiger, at han ſætter den endnu høiere, end jeg gjør. Det glæder mig ogſaa, at den ærede Miniſter vil tage Konſekventſen af den Beſlutning, man nu tager her. Men det er juſt ikke Redningsmandſkabet, jeg tænker ſaa meget paa, det indtager en lønnet Stilling mod en beſtemt Forpligtelſe i en Inſtrux, og ſlam faae de, der ikke ligesaa godt ſom Officerer af Hæren i Krig gjorde deres Pligt. Men jeg tænker paa de mange andre Tilſælde, ſom jo indtræde, hvor den Private næſten gaar i Spidſen for dem, der vare de egentlig forpligtede dertil. Det var blot det, jeg i den Henſeende vilde antyde, og jeg ſil ſaa ſamtidig rettet det Ord „rolig“. Den ærede Miniſter venter Konſekventſer. Ja, det gjør jeg med, og jeg er glad ved, at den ærede Miniſter

ogſaa venter det, for ſaa blive vi ikke ſtuffede, naar den ærede Miniſter kommer med Konſekventſerne. Jeg vil kun gjøre en eneſte Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausſen). Jeg har ingenſomhelſt Pligt til at forſvare Udvalgets Protokol, men jeg har heller ingenſomhelſt Berettigelse til at angribe dens Rigtighed. Hvis jeg er opmærksom paa dens Mangel paa Rigtighed, vil jeg gjøre opmærksom paa det paa rette Sted. Men naar et æret Medlem af Finantsudvalget antager her, at der om en Sag — det er nu en afgjort Sag, ſaa det er rent formelt — ikke er truffet Afgjørelſe, fordi der ikke er foretaget en navnlig Afſtemning, burde han ikke komme frem med dette. Thi i de allerſte Tilſælde foregaar der jo ikke en ſaadan navnlig Afſtemning, naar et Udvalg, der tæller et ſtort Antal Medlemmer, billiger, at det er Reſultatet.

Formanden (Høgsbro): Jeg maa, ſom allerede ſagt, onſke denne Forhandling om Udvalgets Protokol ſluttet. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausſen) har begjæret Ordet. Er det om den ſamme Sag? (Clausſen: Ja!) Saa kan jeg ikke afgive det ærede Medlem Ordet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, var Forhandlingen ſluttet.

Indſtilling under Nr. 1 af Udvalget

(Bet. Nr. 24). Andragende fra en Del Behøvere i Løkken om, at der maa tilſtaas Fiſker af Furreby Chriſten Steenſen en Livsvarig Underſtøttelſe af Statskaſſen, henviſes til Indenrigsminiſteren. Vedtoges enſtemmig med 60 Stemmer.

Indſtilling under Nr. 2 af Samme

(Bet. Nr. 36). Andragende fra Beſtyrelſen for Eſbjerg Haandværkerforening om Statstilſkud til Opførelſe af en tekniſk Skolebygning derſteds henviſes til Indenrigsminiſterens Underſøgelſe. Vedtoges enſtemmig med 60 Stemmer.